Matematika

Folyóiratunk, az **Erdélyi Toll** ebben az esztendőben érkezett tizedik születésnapjához. Indulásának évében, 2009-ben ünnepeltük az Erdélyi Egyházmegye alapításának ezeréves évfordulóját. Folyóiratunk szellemiségével, hagyományaink, nyelvünk ápolásával csatlakozni szerettünk volna hagyományainkhoz, kulturális javaink megőrzéséhez. Hitünk, kultúránk kincsei jelképesen 10 x 100, ezerévesek. Szeretnénk szorzószám lenni, megtöbbszörözni a művészi alkotásokban, tanulmányokban, emberi erőfeszítésekben megnyilvánuló értékeket. Mit is jelent az **erdélyi gondolat,** mely kiadónk elnevezése, és melyet oly sokszor kíséreltek meghatározni? A következő versek erre a kérdésre kívánnak a maguk módján válaszolni.

Kozma László

Kozma László

Erdélyi gondolat

Hol bujdosik a *gondolat*?
Virágzó tisztáson fogant,
Harmatcseppben a fényteli,
Zúgó fenyőket élteti.

Mert önmagának nem marad,
Suhogó vízben szétszalad,
És a réteket öntözi,
Az erdők arcát tükrözi.

Benne a fordított világ,
Eperszem s óriási fák,
A kéklő égbolt háttere.

Létünkön úgy szivárog át,
Örvény sodor s nyugalmat ád,
Egyszerre csönd és lágy zene.

Véreskép

Bíborával béhasítva
A kék égbe, mint a szikla,
Boltívének üregében
Nincsen név, villan fehéren.

Ha ránézel, könnypárát von
Szemed, s mint vetítővásznon,
Vonulnak a hősök rajta,
Megéledjen mindnek arca.

Eljönnek bíbor keretben
Aradiak tizenhárman,
Gál Sándor és Gábor Áron

Mereng székely szabadságon.
Mert jövőbe nyíló ablak,
Szobra ez a *Gondolatnak*.

Orbán Balázs

Orbán Balázs Szejkefürdőn
Ballagva a hegyre feljön.
Sziklaút és folyóvölgyek,
Indul rajta egyre följebb.

Erdély földjét hogyha járod,
Zúgó fenyők és források,
Vízesésen, mohacsenden
Az életed teljesedjen.

A cikázó *gondolatnak*
Villáma távolba csaphat,
Folyók villanó ezüstje.

Otthonod, hol befogadnak,
Dermedésén téli fagynak
Hívón száll a falvak füstje.

Szabó János

Min dolgozik Szabó János?
Elek apó s Gábor Áron
Csillagfényben megélednek,
Szélzúgásban beszélgetnek.

Örök hitünk, a Vasszékely
Idők árjában sem vész el.
Gondolat, mely *újratámad*
És fölépít sziklavárat.

És a Jézus kápolnának
Falai közt ima árad,
Nem némítja semmi század.

Arányok és tiszta formák,
Mi széthullna, egybefogják
Szobraidban, Erdélyország.

Tamási Áron

A székelyudvarhelyi állomáson
A vonatról leszáll Tamási Áron.
Hogy amíg az elhalad pöfögve,
Az ismerős várost üdvözölje.

A dombot, hol a kertek egybeérnek,
Mint megszaladó, csöndes szívverések,
A vonaton egyszerre dobogva
Egybeforrjon nemzetének sorsa.

Szél kongatja a harangvirágot,
Búzamezőn suhannak az álmok,
Fűillata van a szülőföldnek.

Bárhová ment, ide hazavágyott
Mert a szőke Nyikó itt csillámlott,
Gondolatok s gondok idekötnek.

Borvíz

„itt az is kincs, ha felhangzik
anyámnak nyelvén egy ének.”
Buzogány Árpád: A gagyi falutalálkozón.

A gagyi vers, amely nem gagyi,
Mert benne a reményt hallani.
Visszafelé rángató tüskék,
A bozóton áttörünk tüstént.

Kiforrjon a lobogó vízben
A *Gondolat* pezsegve, frissen,
Mert kell, hogy tisztán megmaradjon
A szó, mely szétolvad az ajkon.

Megcsillanjon az aranykincsen,
Szobrainkban, énekeinkben,
A hegyek zengő kórusában.

Gazdag vagy, mert egyebed sincsen,
S nyelved, melyet adott az Isten,
Ropogó tűz a hóhullásban.